

Moj prijatelj.

(Črtica. — Spisal E. Gangl.)

Ker je preživel z menoj prvo dobo mojega življenja in ker se ga vedno spominjam, kadar gledam pred seboj svoje učence, pa

tudi sicer včasih, kadar mi v spominu ožive dnevi prežitih mladih let v domačem kraju, zato mu posvečujem te vrstice. Nič nena-

Škof Jakop Trobec.

vadnega! Bil mi je prijatelj in bil bi mi še sedaj, ako bi se ne bila morala ločiti za večno. Izneveril se mi je — on meni, a tudi jaz njemu. Moralo je priti tako, ker je hotelo

življenje! Ono mi ga je dalo, ono zopet z brzim tekom vzelo prej, kakor sem si mislil. — Potem šele, ko sem se začel polagoma zavedati, sem bridko čutil njegovo izgubo,